

vil vi meget kraftigt vende os imod, men det skal jeg vende tilbage til under næste ordførertale.

Vi har været med til at forhandle forslaget her, og derfor støtter vi det i sagens natur. Forslaget er efter vores opfattelse blevet bedre undervejs på et par punkter.

Vi har fået en central pulje, som kan støtte organisationer, der ønsker at gå i gang på dette område. Vi ved, at Handicapdrættens Videnscenter er meget interesseret. Man kunne også forestille sig, at nogle, der arbejdede med afvænning af narkomaner og stod med afvænnede narkomaner, var optaget af det specielle område, der hedder at sikre dem en beskæftigelse bagefter, så man også havde et længerevirkende perspektiv. Derfor er vi meget glade for den centrale pulje.

Endelig er vi også glade for den understregning, der ligger af vejledningsindsatsen som en forudsætning for en bedre revalidering. Et af problemerne med revalidering er formentlig, at de kommunale sagsbehandlere har meget travlt, og det vil sige, at den gedigne vejledning, der burde finde sted i forhold til et revalideringsforløb, ikke altid finder sted. Det er der med dette forslag også åbnet op for. Koordinationsudvalgene har mulighed for at anvende pengene til en bedre vejledning.

Der er to ting, som vi godt endnu en gang vil pege på ved en lejlighed, hvor vi diskuterer beskyttet beskæftigelse. Vi havde et ønske om at få et moratorium ind, der muliggør, at et menneske med nedsat arbejdsevne får lov til at afprøve et arbejde med sikkerhed for at vende tilbage til pensionen, hvis det afprøvede arbejde ikke lykkedes. Det lykkedes ikke for os, men vi vil godt arbejde lidt videre med det i udvalgsarbejdet.

Jeg tror, det er helt afgørende for at gøre det her til en succes, at den usikkerhed, der er hos et menneske, der afprøver, om vedkommende kan fungere på et arbejdsmarked, er omgærdet af den sikkerhed, at lykkes det ikke, kan man altid vende tilbage til sin pension. Jeg tror i virkeligheden, at det er selve forudsætningen for at gøre denne ordning til en succes, at man har den sikkerhed.

Det andet, som vi godt vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, er hele diskussionen om de rettigheder, der normalt følger af at have været på arbejdsmarkedet, altså retten til dagpenge, retten til det, der endnu er tilbage af efterlønnen, retten til sygedagpenge osv. Vi me-

ner, det er lidt afgørende, at disse rettigheder følger med, når vi laver forskellige beskyttede beskæftigelser. Men vi indstiller forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jens Heimbürger (KF):

Der ligger en kæmpeudfordring i at lære hr. Villy Søvnald noget om, hvordan det foregår ude i virksomhederne, og den synes jeg er meget spændende. Men jeg vil godt kvittere til SF for, at de trods alt er med i det her forslag.

Så vil jeg sige, at vi nødig skulle komme dertil, at de hundredtusinder, der i dag har en eller anden skavank, og som ikke er offentligt støttet, men som alligevel har fundet et arbejde ude omkring, ikke er fine nok til at tælle med i den forstand, at de jo netop understreger, at der gøres en kæmpeindsats, som ikke nødvendigvis skal være betinget af offentlig støtte. Jeg synes, det er vigtigt at få frem, at der allerede findes masser af mennesker med skavanker, som har fundet sig et ordentligt job. Det synes jeg vi skal være glade for, og jeg synes, at denne tone af frivillighed, der er i det her, er utrolig vigtig at fastholde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig i, at vi ikke skal lave kvoter. Det er noget, man laver i fiskeripolitik i forhold til torsk. Jeg vil meget advare imod, at man laver det på dette område, for det synes jeg der vil være noget uværdigt over.

Min pointe var – også sagt til hr. Jens Heimbürger – at det ikke alene drejer sig om det private erhvervsliv, det er også en diskussion om de offentlige virksomheder. Sagen er, at vi i en periode kun har diskuteret mennesker som nogle, der skulle være effektive i produktionsapparatet, og systematisk har udstødt mennesker, der holdede lidt på det ene ben eller havde en eller anden erhvervsskavank.

Derfor var det for mit vedkommende ikke et angreb på det private erhvervsliv. Det var en henstilling både til det private og til det offentlige om at forstå, hvad det betyder, når vi siger rummelighed på arbejdsmarkedet. Det betyder rummelighed, også når det er besværligt, og også når der ikke nødvendigvis er penge at tjene på det. Man gør det for at behandle mennesker ordentligt, og det er vel netop derfor, vi har brug for denne type lovgivning.